

22/2/25

### ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΔΣ ΣΤΗ ΓΣ ΠΕΣΥΘ

Εκ μέρους του ΔΣ σας καλωσορίζουμε στην πρώτη τακτική συνέλευση για το νέο έτος. Ελπίζουμε μέσα από τη συζήτηση, τον απολογισμό και τον σχεδιασμό να οπλιστούμε με αισιοδοξία και αγωνιστικότητα για το επόμενο διάστημα. Καθώς φαίνεται ότι οι απαιτήσεις είναι πολλές. Απαιτήσεις που προκύπτουν από την αντικειμενική δυσκολία της καθημερινής διαβίωσης που ερχόμαστε όλοι και όλες αντιμέτωποι. Και αυτό είναι κάτι που το ΔΣ το λαμβάνει πολύ σοβαρά υπόψιν όχι μόνο για να διεκδικήσουμε και να εξασφαλίσουμε, μέσα από τη δράση μας, καλύτερους όρους διαβίωσης και εφαρμογής της τέχνης και του επιστημονικού μας αντικειμένου, αλλά κυρίως για να μπει στο στόχαστρο η βασική αιτία που δεν μας αφήνει να αναπνεύσουμε.

Και φαίνεται ότι σήμερα μπορούμε να αντιπαλέψουμε από καλύτερη θέση και να έχουμε κατακτήσεις. Στον δρόμο για έναν ακόμα πιο μαζικό σύλλογο που θα μελετάει, θα εφαρμόζει και θ' αγωνίζεται για την αναβάθμιση της θεατρικής τέχνης και επιστήμης, ως μέσο για την πνευματική ανύψωση του πολιτισμού της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας με την οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη. Και από αυτή τη σκοπιά το προηγούμενο διάστημα πήραμε πρωτοβουλίες που αφορούν:

1. Την ουσιαστική αναβάθμιση της θεατρικής αγωγής στην εκπαίδευση, που δεν μπορεί να είναι αποκομμένη από την ίδια την συνολική αναβάθμιση της Δημόσιας και Δωρεάν Παιδείας.
2. Την προώθηση της επιστημονικής έρευνας με άξονα τη διαλεκτική σχέση της τέχνης και της θεατρικής αγωγής με την σύγχρονη πραγματικότητα, και τις δυνατότητες επίδρασης του καλλιτέχνη και εκπαιδευτικού σήμερα.
3. Τη μαζικοποίηση του συλλόγου και τη σύνδεσή του τόσο με τα Πανεπιστημιακά Τμήματα των Θεατρικών Σπουδών, όσο και με άλλους εκπαιδευτικούς και καλλιτεχνικούς φορείς και συλλόγους.

Έτσι, με γνώμονα **τη μαζικοποίηση του συλλόγου, αλλά και την ανάπτυξη δεσμών μεταξύ των μελών** πήραμε πρωτοβουλίες όπως την οργανωμένη θέαση παραστάσεων, την επαναφορά του θεσμού αλληλεγγύης “Μέλη για τα μέλη” με το master class φωτισμού από την Κατερίνα Μαραγκουδάκη, την πρόσφατη κοπή της πίτας κ.α που εκτιμάμε ότι λειτούργησαν θετικά προς αυτή την κατεύθυνση. Είναι σημαντικό βήμα για παράδειγμα ότι ο σύλλογος μετράει 20 νέες εγγραφές μέσα στο 2024 κ με τις αρχές του έτους 5 ακόμα. Ταυτόχρονα στο διάστημα αυτό ο ΠΕΣΥΘ έχει καταφέρει να αναπτύξει επαφή με το νεοσύστατο ΕΣΩΘΕ, το νεοσύστατο σύλλογο μεταπτυχιακών ΤΘΣ- ΕΚΠΑ “Βασίλης Ρώτας”, την Τμηματική Επιτροπή Φ.Σ Θεατρικών Σπουδών, το Εικαστικό Επιμελητήριο, την ΕΝΕΚΕΜ, τον ΠΜΣ, το νεοσύστατο Πανελλήνιο Σύλλογο Εκπαιδευτικών Μουσικής Επιστήμης, την ΠΕΝΑΦΑ κ.α.

**Στον τομέα της εκπαίδευσης** ξεχώρισαν οι κινητοποιήσεις στο ΥΠΑΙΘΑ με στη στήριξη ΣΕΠΕ και καλλιτεχνικών ειδικοτήτων ήδη από την αρχή του 2024 (επιστολή προς Γονείς, επιστολή για μηδενικές προσλήψεις Ε΄Φάσης, Συμμετοχή στο Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο για τα ιδιωτικά-μη κρατικά Πανεπιστήμια, 4/3 ΥΠΑΙΘΑ συνάντηση με

Κατσαρό, 23/5 ΥΠΑΙΘΑ για οργανικές -διορισμούς, κ.α. επιστολές) όπως και οι παρεμβάσεις για θέματα αναπληρωτών και νεοδιοριστών στις πρωτοβάθμιες Γ' και Δ' Αθήνας, Χανίων(εξώδικο), Β' Σάμου κ.α, για ζητήματα που αναδείχθηκαν και μέσα από τη Μέρα Παιδείας (14/9). Αποτέλεσμα αυτών των αγώνων και όσων έγιναν επί σειράς ετών ήταν και η σύσταση 462 οργανικών θέσεων και οι πρόσφατοι 286+33 διορισμοί, που αποτελεί μεγάλη κατάκτηση του κλάδου, αλλά σε καμία περίπτωση δεν καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες. Γι' αυτό συνεχίζουμε διεκδικώντας την επαναφορά του μαθήματος σε Ε' και ΣΤ' , την αναβάθμιση της Θεατρικής Αγωγής σε όλα τα σχολεία, τις τάξεις και τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Με έναν/μία θεατρολόγο ανά σχολείο. Με μονιμοποίηση όλων των εκπαιδευτικών που εργάζονται στα σχολεία, για την πραγματική κάλυψη όλων των κενών κλπ. Έχει μάλιστα αποδειχθεί στην πράξη ότι εντός των τειχών του Υπουργείου (και αυτού, και του προηγούμενου και του επόμενου), ο κλάδος μπορεί να αποσπά κατά καιρούς κατακτήσεις, κάτι το οποίο δεν είναι καθόλου αμελητέο, αλλά αυτές θα είναι πάντα σταγόνα στον ωκεανό. Και το καρότο θα εναλλάσσετε πάντα με το μαστίγιο, με τις διώξεις, τις αξιολογήσεις και τα πειθαρχικά τα οποία αυξάνονται και εντείνονται και απειλούνται αυτή τη στιγμή και συνάδελφοί μας!! Γι' αυτό χρειάζεται δυναμικά να απαντήσουμε κατά της αξιολόγησης , της κατηγοριοποίησης και της καταστολής των εκπαιδευτικών και να σταθούμε στο πλευρό όσων διώκονται.

Γεγονός που αποδεικνύει για ακόμα μία φορά ότι στις προτεραιότητές τους, δεν έχουν καμία θέση οι ανάγκες οι δικές μας και των μαθητών\τριών μας, είναι και η εξέλιξη με την περιβόητη ίδρυση των “Ωνάσειων Σχολείων” που ψήφισαν ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΛΕΥΣΗ, και που αντιδρά σύσσωμη η εκπαιδευτική, η επιστημονική και μαθητική κοινότητα. Είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα της στρατηγικής της κυβέρνησης το γεγονός ότι τη στιγμή που οι σχολικές ελλείψεις χρόνο με το χρόνο συσσωρεύονται και παραμένουν ανικανοποίητες, με αποτέλεσμα ταβάνια να κατεδαφίζονται και μικρά παιδιά να κινδυνεύουν από σωλήνες που σκάνε (!), αυτή επιλέγει την αποχώρηση του κράτους από τις συνταγματικές του υποχρεώσεις για την στήριξη και την ενίσχυση της δημόσιας και δωρεάν Παιδείας, παραχωρώντας το “φιλέτο” που άλλου; Στους ιδιώτες ! Πρακτική όχι μόνο αντιεπιστημονική και αντιπαιδαγωγική που εντείνει τους ταξικούς φραγμούς, αποκλείοντας παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες, αλλά και επικίνδυνη καθώς βαδίζει στον ίδιο ματωμένο δρόμο των ιδιωτικοποιήσεων και της απελευθέρωσης που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στα νέα Τέμπη. Είναι η ίδια πολιτική που μας καταδικάζει να ζούμε με μία βάλιτσα στο χέρι, που μας κάνει να τρέμουμε μην πέσει το ταβάνι στα κεφάλια των μαθητών μας, που έχει καταργήσει 13ο και 14ο μισθό, που μπροστά στην ηφαιστειακή δραστηριότητα στη Σαντορίνη σπεύδει να σώσει, όχι τους μαθητές, αλλά τους μεγαλοξενοδόχους του νησιού και που στον αντίποδα συνεχίζει να μοιράζει χρήμα σε εξοπλισμούς και στη συμμετοχή της χώρας μας σε δύο πολέμους! Είναι η ίδια η πολιτική που ζυγιάζει τις ανάγκες των παιδιών μας ως κόστος και που πρέπει να αμφισβητηθεί στην πράξη με τον κοινό αγώνα μαθητών, εκπαιδευτικών, γονέων, μελών ΔΕΠ για το σύγχρονο και το αναγκαίο, την ουσιαστική δηλαδή αναβάθμιση του δημόσιου και δωρεάν σχολείου, χωρίς διακρίσεις και ταξικούς περιορισμούς. Για να μπουν μπροστά οι ανάγκες μας!

*(Με βάση όλα τα παραπάνω προτείνεται να προχωρήσουμε σε επόμενη κινητοποίηση στο ΥΠΑΙΘΑ στις 14 Μαρτίου για την ουσιαστική αναβάθμιση της θεατρικής και αισθητικής αγωγής*

*στην εκπαίδευση-διορισμούς, σύσταση οργανικών, επαναφορά μαθήματος κτλ.- από κοινού με τις καλλιτεχνικές ειδικότητες εικαστικούς-μουσικούς και στήριξη από ΣΕΠΕ και Ομοσπονδία Γονέων)*

**Παράλληλα στον τομέα της έρευνας**, ξεχωρίζει η συμμετοχή του ΠΕΣΥΘ τον περασμένο Οκτώβρη, στο παγκόσμιο συνέδριο για τις τέχνες στην εκπαίδευση με θέμα «Arts, Nature, Technology, Education: Harmony in Unity» που διοργανώθηκε από την World Alliance for Arts Education σε συνεργασία με το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών και το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του ΕΚΠΑ. Μέσω αυτού του συνεδρίου μας δόθηκε η ευκαιρία να οργανώσουμε το δικό μας πάνελ με θέμα “Μικρές δράσεις, Μεγάλα θέματα”, μέσα από πρωτοβουλίες συναδέλφων/φισσών, να αναδειχθεί η δυνατότητα της τέχνης να αναδείξει μεγάλα θέματα όπως είναι ο πόλεμος -τι πιο επίκαιρο; - να επιδράσει στην καθημερινότητα και συνεπώς να εμπνεύσει και να εξοπλίζει νέους/νέες συναδέλφους προς αυτή την κατεύθυνση. Δράση που μας έδωσε τη δυνατότητα να συσφίξουμε του δεσμούς μας με το ΤΘΣ, του ΕΚΠΑ και να προχωρήσουμε στην πρώτη βιβλιοπαρουσίαση της ιστορικής μελέτης του Αν. Γκίκα για “Το Παλαιστινιακό Ζήτημα” του ΠΕΣΥΘ στον χώρο του πανεπιστημίου.

Ξεχωριστή αναφορά χρειάζεται να γίνει το περιοδικό Θέατρο-Λόγος το οποίο με πολύ κόπο και εθελοντική προσφορά, έχει πλέον κατοχυρώσει τη θέση του, οδεύοντας στο 6ο τεύχος. Στο κάλεσμα για το επόμενο τεύχος προστίθεται η στήλη συνεντεύξεων και οι απαιτήσεις ανεβαίνουν συνεχώς, επομένως κρίνεται αναγκαία να αγκαλιαστεί η προσπάθεια και η προσφορά και με νέα μέλη στη συντακτική του ομάδα. Το περιοδικό μαζί με το podcast έχουν φιλοξενήσει πλήθος συναδέλφων/-ισσών και έχουν αναδείξει ζητήματα αιχμής, όπως είναι το αφιέρωμα στον πόλεμο και την ειρήνη και η περίπτωση του Θεατρικού Μουσείου.

*(Την επιτυχία αυτή χρειάζεται και θέλουμε να την γιορτάσουμε, οργανώνοντας πριν το Πάσχα ένα πάρτι για το περιοδικό, τους συντελεστές και τους αναγνώστες του.)*

Αποδεικνύεται επομένως ότι το πεδίο της έρευνας του επιστημονικού μας αντικειμένου είναι αντικειμενικά άρρηκτα συνδεδεμένο με την κίνηση της κοινωνίας. Σε μία περίοδο που το ενδεχόμενο μιας γενικευμένης πολεμικής σύγκρουσης είναι υπαρκτό. Με δύο μεγάλα πολεμικά μέτωπα (Μέση Ανατολή και Ουκρανία) ανοιχτά, η κυβέρνηση φαίνεται πως δεν διστάζει να θυσιάσει ανθρώπινες ζωές μπροστά στο κέρδος. Εμπλέκεται ενεργά με όλους τους τρόπους σε ένα πολύ επικίνδυνο κουβάρι ανταγωνισμών, με κυριότερο αυτό μεταξύ των ΗΠΑ με της ΚΙΝΑΣ, για τον έλεγχο των αγορών. Επιλέγει «να αναβαθμίσει» τη θέση της χώρας, αδιαφορώντας για τους τεράστιους κινδύνους που εγκυμονεί για τον λαό αυτή η εμπλοκή. Και σε αυτό το πεδίο ανταγωνισμών εντάσσεται και η έρευνα, αποκαλύπτοντας ότι ακόμα και ο πόλεμος είναι συνέχεια της ίδιας πολιτικής! Καθώς πλέον απροκάλυπτα επιχειρείται η διασύνδεση πανεπιστημίων και ερευνητικών κέντρων με την Πολεμική Βιομηχανία για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ. Την ίδια στιγμή που τα πανεπιστήμια υποβαθμίζονται ολοένα και περισσότερο εξαιτίας της χρόνιας υποχρηματοδότησης, οι πόροι που δεσμεύονται από την ΕΕ για τις πολεμικές ανάγκες είναι άνευ προηγουμένου. Σύμφωνα με τον κοσμήτορα της Νομικής

του ΑΠΘ, “φαίνεται ότι μέχρι το τέλος της δεκαετίας θα έχουν διοχετευθεί για τις ανάγκες της πολεμικής βιομηχανίας εκατοντάδες δις ευρώ σε όλη την Ευρώπη και άρα η ελληνική πανεπιστημιακή κοινότητα καλείτε να εκμεταλλευθεί αυτή την επιχειρηματική ευκαιρία μέσω της έρευνας και της καινοτομίας” ! Σε τέτοιου είδους “ερευνητικά” προγράμματα έχουν ήδη προχωρήσει το ΕΚΠΑ, το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, το ΑΠΘ, το ΠΑΜΑΚ, το ΔΠΙΑΕ, το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο στην Θράκη, το Εθνικό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης ΕΚΕΤΑ , το Δημόκριτος και το Κέντρο Καινοτομίας και Τεχνολογίας Θεσσαλονίκης “THESS INTEC”. Γεγονός προκλητικό που αποδεικνύει ότι η ενίσχυση της «πολεμικής καινοτομίας» πάει χέρι χέρι με τη μεγαλύτερη εμπλοκή της χώρας στα πολεμικά σχέδια. Άρα το ζήτημα είναι το ποιους σκοπούς υπηρετεί η έρευνα. Γιατί όταν ικανοποιεί τον πολεμικό σχεδιασμό, τότε βρίσκονται οι απαραίτητες χρηματοδοτήσεις.

Αντίθετα, όταν αφορά με κάποιο τρόπο τις κοινωνικές και πνευματικές ανάγκες του λαού, όπως είναι η πολιτιστική του κληρονομιά και η πνευματική του ανύψωση, τότε βλέπουμε να υποβαθμίζεται, να υποστελεχώνεται και να απαξιώνεται. Όπως είναι η περίπτωση του Θεατρικού Μουσείου που με κυβερνητικές ευθύνες οδηγήθηκε στο κλείσιμο το 2011 και έκτοτε δεν υπάρχει καμία ενημέρωση για το τι μέλει γενέσθαι. Φαίνεται από δημοσιεύματα, ότι η συλλογή του Μουσείου - που ανήκει πλέον στο Υπουργείο Πολιτισμού- θα αξιοποιηθεί από το Ελληνικό Φεστιβάλ προς έκθεση, σε χώρο πλησίον της ΑΣΚΤ και της Πειραιώς 280, με την χρηματοδότηση από την Τράπεζα Πειραιώς 1.000.000€!! Για τον ΠΕΣΥΘ και τους ερευνητές του κλάδου μας το κυρίαρχο ζητούμενο είναι με τι όρους θα λειτουργήσει το Κέντρο Μελέτης και Έρευνας Ελληνικού Θεάτρου - Θεατρικό Μουσείο! Καθώς αν λάβουμε υπόψη μας τις οδηγίες τις ΕΕ και το πρόσφατο ν/σ του Υπουργείου Πολιτισμού για την πολιτιστική διαχείριση πχ της Εθνικής Πινακοθήκης κ.ά, φαίνεται ότι τέχνη και πολιτιστική κληρονομιά εντάσσονται βαθύτερα στο πεδίο της εμπορευματοποίησης. Με τεράστια μεγαθήρια να εισχωρούν στην δραστηριότητα των μουσείων, παρεμβαίνοντας στο περιεχόμενο των εκθέσεων και στη λειτουργία τους. Γεγονός που μας γεμίζει τεράστια ερωτηματικά και για το μέλλον του Θεατρικού Μουσείου. Γιατί πια οι λύσεις στο πλαίσιο του κέρδους έχουν αποτύχει παταγωδώς. Γιατί είναι αυτό το κριτήριο που οδήγησε παράλληλα με τη χρόνια υποχρηματοδότηση στην σημερινή κατάσταση, με τα ιδρύματα να επιβιώνουν κυνηγώντας πόρους από διαφορετικές πηγές με την προσέγκυση ιδιωτικών επενδύσεων. Και όσο αυτό το κριτήριο θα παραμένει, η πολιτιστική κληρονομιά, η τέχνη και η έρευνα δεν θα μπορέσουν να υπάρξουν πραγματικά ελεύθερες να εξελιχθούν γιατί θα τις καθορίζει αποκλειστικά και μόνο η εξασφάλιση του κέρδους κι όχι η υπηρετήση στις ανάγκες της έρευνας , των ανθρώπων της, των καλλιτεχνών και του κόσμου που αγαπά την Τέχνη του Θεάτρου. Όσο θα αντιμετωπίζονται ως εμπόρευμα και όχι ως αγαθό, το μέλλον τους θα είναι αβέβαιο και πολλές φορές ακόμα και επικίνδυνο, όπως είναι οι εγκληματικές συνεργασίες πανεπιστημίων με τους φονιάδες.

*(Το ΔΣ του ΠΕΣΥΘ επεξεργάζεται ήδη επιστολή προς το ΥΠΠΟΑ για το θέμα της λειτουργίας του Κέντρου Μελέτης και έρευνας Ελληνικού Θεάτρου- Θεατρικό Μουσείο με βάση τις ανάγκες του επιστημονικού μας αντικειμένου, θα ακολουθήσουν δράσεις προς τα Πανεπιστήμια και το Κοινοβούλιο)*

Όλη αυτή η πολιτική, όχι μόνο δεν μπορεί να δώσει λύση στα μεγάλα προβλήματα της ανασφάλειας, των ελαστικών ωραρίων, των ολιγόμηνων συμβάσεων κ.ά που αντιμετωπίζουν

οι ερευνητές, αλλά αντίθετα φέρνουν τον ελληνικό λαό αντιμέτωπο με τον σοβαρότατο κίνδυνο των αντιποίνων. Και σε αυτό το βρώμικο παιχνίδι θέλουν την επιστήμη και την τέχνη συνένοχους, να παίζουν τον ρόλο του “σταθεροποιητή” της κοινωνικής συνοχής, σύμφωνα με τις οδηγίες της ΕΕ, για να καταπραΰνει κάθε πιθανή δυσχέρεια και να αποκοιμίζει οποιαδήποτε αμφισβήτηση.

Ομολογώντας με αυτό τον τρόπο ότι όταν ο λαϊκός παράγοντας το αποφασίσει, είναι ικανός να πείσει, να αποκαλύψει, να αποσπάσει κατακτήσεις και να προκαλέσει κυματισμούς. Όπως έγινε και στα δύο τελευταία συλλαλητήρια για το έγκλημα στα Τέμπη (26/1 και 7/2), όπου ο λαός φαίνεται αποφασισμένος να μην επιτρέψει τη συγκάλυψη. Γεγονός που πιέζει σε μεγάλο βαθμό την κυβέρνηση. Κάτι που πρέπει να λάβουμε πολύ σοβαρά υπόψιν μπροστά στην απεργία στις 28/2 και να μην επιτρέψουμε να συγκαλυφθεί ούτε το έγκλημα, αλλά ούτε οι αιτίες που οδήγησαν στο να κινούνται δύο τρένα επί 12’ στις ίδιες ράγες, που δεν είναι άλλες από την πολιτική της απελευθέρωση και των ιδιωτικοποιήσεων, που υπηρέτησαν και συνεχίζουν να υπηρετούν σύμφωνα με τις οδηγίες της ΕΕ, ΣΡΖ, ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΠΛΕΥΣΗ.

Είναι η στιγμή να βγουν συμπεράσματα και να καταδικάσουμε συνολικά την πολιτική αυτή που λογαριάζει τις ζωές μας σαν κόστος. Που έχει οδηγήσει το δημόσιο σύστημα της Υγείας και της Παιδείας στα όρια της κατάρρευσης. Που μετράει σαν κόστος τους αντισεισμικούς ελέγχους, τα αντιπλημμυρικά έργα. Που οδηγεί στο να έχουμε έναν νεκρό εργαζόμενο κάθε τρεις μέρες σε χώρους δουλειάς. Που επιχείρησε να μεταφέρει για τις πολεμικές ανάγκες 360 τόνους TNT μέσα από το Λαύριο μέσα μεσημέρι και που ευτυχώς το απέτρεψε η έγκαιρη παρέμβαση του Εργατικού Κέντρου Λαυρίου-Ανατολικής Αττικής και κατοίκων της περιοχής. Όλα αυτά δεν είναι απλά μερικές παθογένειες του κράτους, αλλά είναι η ίδια η λειτουργία του.

Δικαιούσυν λοιπόν για τις 57 οικογένειες είναι το δυνάμωμα του αγώνα, για να μην ζήσουμε και άλλα Τέμπη. Στεκόμαστε στο πλευρό αυτών των οικογενειών και μαζί με τα σωματεία μας, συμβάλουμε στην επιτυχία της απεργίας την ερχόμενη Παρασκευή, για να μετατρέψουμε τα κύματα σε τρικυμία. Όπως και πέρσι, έτσι και φέτος, παίρνουμε την πρωτοβουλία να μιλήσουμε ανοιχτά στους μαθητές μας για τις αιτίες που οδήγησαν στην σύγκρουση, οργανώνοντας ένα διαφορετικό μάθημα. Το επόμενο μέρες θα βγει και από τον ΠΕΣΥΘ πρόταση εκπαιδευτικού υλικού.

*(θ’ ακολουθήσει ενημέρωση εκπαιδευτικού υλικού για τη δημιουργία βίντεο μετά την Απεργία στις 28 Φεβρουαρίου 2025.)*

Κλείνοντας συναδέλφισσες / -φοι είναι σημαντικό να κρατήσουμε αυτή την αισιοδοξία και την αγωνιστική διάθεση, καθώς η δουλειά που έχουμε μπροστά μας το επόμενο διάστημα είναι μπόλικη. Υπάρχουν όμως όλες οι δυνατότητες, μέσα από τη συμβολή, τη σκέψη και την πρόταση της κάθε μίας και του καθενός, η επόμενη συνέλευση να μας βρει ακόμα πιο δυνατούς/-ες.